

تأثیر مؤلفه های سازمان یادگیرنده بر مدیریت تعارض در بین کارکنان دانشگاه آزاد اسلامی واحد بهبهان

علیرضانوری مهر

alirezanoorimehr@gmail.com

دکتر مرادشمسی

modir400_2000@yahoo.com

چکیده :

از دید پیتر سنگه، یادگیری فرآیند افزایش قابلیت هاست که از طریق تمرین عملی ایجاد می شود و برای افزایش این قابلیت در سازمان، ایجاد مهارت‌های فردی، یادگیری تیمی، چشم انداز مشترک، الگوهای ذهنی و تفکر سیستمی ضروری است. پژوهش حاضر با هدف بررسی وضعیت مؤلفه های سازمان یادگیرنده و تأثیر آن ها بر مدیریت تعارض در کارکنان دانشگاه آزاد واحد بهبهان صورت گرفته است. روش پژوهش از نوع توصیفی پیمایشی و ابزار گردآوری داده ها، پرسشنامه ایی محقق ساخته که جامعه آماری آن را تعداد ۱۶ نفر از کارکنان دانشگاه آزاد اسلامی واحد بهبهان؛ شامل مدیران، اعضای هیئت علمی و کارمندان رسمی تشکیل می دهد که طبق درون یابی به عمل آمده از جدول مورگان تعداد ۹۰ نفر به عنوان نمونه انتخاب شد. جهت تعیین روایی محتوای پرسشنامه ها از نظر استاتید مجرب کمک گرفته شد. برای آزمون پایایی (اعتبار) پرسشنامه، مطالعه مقدماتی بر روی آزمودنی ها انجام گرفت جهت تعیین ضریب پایایی کلی پرسشنامه از آزمون آلفای کرونباخ استفاده شد و برای تجزیه و تحلیل داده ها از آزمون تی تک نمونه ای بهره گرفته شد. نتایج پژوهش میزان به کارگیری مولفه های سازمان یادگیرنده (قابلیت فردی، مدل ذهنی، آرمان مشترک، یادگیری گروهی و نگرش سیستمی) را بالاتر از سطح متوسط نشان داد.

این نتایج پژوهش نشان داد بین عامل هایی چون؛ داشتن رهبران آگاه در سازمان، ساختار پویا، تشویق به خلاقیت و نوآوری، بینش مشترک، کارگروهی و تعاون، واگذاری اختیار، ارتباط مستمر با محیط پیرامون و میزان تمایل کارکنان برای تبدیل سازمان خود به سازمانی یادگیرنده رابطه ای معنی دار در سطح اطمینان ۹۵٪ وجود دارد.

واژگان کلیدی : دانشگاه، سازمان یادگیرنده، مدیریت تعارض، ویژگی سازمان یادگیرنده